

skulle indløses; jeg troer nu ikke, at der kan være Anledning for Staten til at offre nogen Capital, for at forskaffe den en Gevinst, som tilfældigviis faaer den, og jeg troer, der er ligesaa lidt Anledning for Staten til at gjøre en sliq Dpoffrelse, for at forskaffe Speculanterne en Gevinst. Jeg troer derhos, at en saa hoi Rente, som i Udkastet er foreslaaet — næsten fulde 4 Procent om Aaret — vil medføre ikke ganske ringe Virkninger med Hensyn til Pengecirculationen i Landet, og det Virkninger, som ikke ville være uden Stade for Omsætningen. Det er en stor Fordeel at være i Besiddelse af et Actiy, der kan gaae og gjælde for rede Penge, og som desuagtet, medens det ligger stille, bærer en Rente, som nærmer sig til den loybestemte Rentefod, altsaa en Rente, der nærmer sig til den Rente, som ved mange Anvendelser af Capitalerne er den høieste, der kan faaes her i Landet. Det vil derfor medføre, — og jeg troer, at det paa sine Steder med Hensyn til de Creditbeviser, som bleve udstedte efter Frd. af 5te Juni 1848, har medført Saadant — at Mange trække Capitaler ud fra anden Anvendelse, for at opsamle Creditbeviser og saaledes have Capitalerne rede til en vœbliffelig Anvendelse, naar en særdeles Fordeel tilbød sig, og dog alligevel være stikre paa, ved at glemme Creditbeviserne, at erholde en skæffelig Rente af dem. At det under narværende Forhold er meget betænkeligt at træffe en Bestemmelse, som kan afficere den private Omsætning i den Grad, som kan finde Sted ved Creditbeviserne, naar de gives en saadan Rente, som i Udkastet er foreslaaet, det troer jeg vil blive indrømmet. — Jeg venter vel den Indvending imod at nedsætte Renten, at Tilliden til Creditbeviserne derved vilde blive svækket, men jeg troer ikke, at en saadan Følge med Grund kan befrygtes af mit Forslæg. Det er vel saa, at de Creditbeviser, som bleve udgivne efter Forordningen af 1848, ikke ved deres første Udgivelse have været i, som man siger, pari Cours, og der maatte i Særdeleshed i den første Tid gives Drgjæld paa dem, for at faae dem omsatte i gjældende Mynt, men det var ogsaa under ganske særegne Forhold, at Creditbeviserne bleve udstedte; det var i Begyndelsen, efterat Landet var blevet indviklet

i de Forviklinger, hvori det nu i 2 Aar har befundet sig, Forviklinger, som, naar de indtræde efter en lang Fredsperiode, hvilket da var Tilfældet, roffe Creditforholdene i en langt højere Grad, end der virkelig er Grund til, og jeg troer, at Tilliden nu vil være større til Creditbeviserne, end den var, da de første Gang bleve udgivne. Da de første Gang bleve udgivne, havde man ikke havt sliqe Circulationsmidler siden hiin ulykkelige Periode, for omtrent 30 Aar siden, da Tilliden til det Slags Circulationsmidler just ikke var og ikke kunde være stor; endeel af den Frygt var vistnok endnu da tilbage med Hensyn til Creditbeviserne, og det har virket til, at disse sank noget i Cours, men jeg troer, efter den Forandring, som nu er foregaaet i vore offentlige Forhold, at Tilliden vil være større, og man kan vistnok antage, at, naar der nu fra den loygivende Magt er givet det Tilfagn, at til en bestemt Tid skulle Creditbeviserne blive indløste, at da vil ogsaa Enhver stole paa, at dette Tilfagn vil blive opfyldt. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen Grund til at frygte for, at Creditbeviserne ville synke synderligt i Cours, om Renten ogsaa nedsættes noget. Det forekommer mig, at der er saameget mindre Grund til at være en sliq Frygt, som det har viist sig ved de Creditbeviser, der bleve udstedte i 1848, at der i Omsætningen saagodtsom aldeles ikke er taget noget Hensyn til Renten forend henimod den Tid, da Creditbeviserne kunde ventes indløste, det var først da, at de pludselig havde sig nogle Procent, og denne Stigning af Creditbeviserne maa tilskrives den forestaaende Rentendbetaling og den forestaaende Indløsning af endeel af Beviserne, men derimod har Rentens Størrelse i den første Tid, efterat Creditbeviserne vare udstedte, saagodtsom ikke virket paa deres Cours. Jeg troer derfor ikke, at der har været taget noget synderligt Hensyn til den større eller mindre Rente, som de gave, ved at bestemme deres Cours i den almindelige Omsætning, og jeg troer derfor heller ikke, at en Nedsættelse af Renten nu kan befrygtes at ville medføre nogen Virkning paa deres Cours.

Tscherning: Da vi begyndte Forhandlingerne over denne Anordning, vilde man fra